

Vazgeçiyorum

– Songül B.P · 20 Eylül 2013

Bırak kop gel kara toprağın bağından
Ölüm denen seni benden koparıp alan
O uğursuz acımasız hainden
Son bir kez olsada söylemek isterim
Seni hala canımdan çok seviyorum bilesin
Tamam sen sus bir şey söylemesende olur
Zaten ben hep seni suskun gözlerime
Bakıpta gülümseyen yanını hatırlıyorum
Ve
Yüreğime kazıyıda yazdığın
Bana bıraktığın hikayeni okuyorum
Sen hep ölüyorsun
Ve
Ben hep kimsesizim
Oysaki ne masum sevdaydı bizimkisi
Sonunda yenildim ölüme bende senin gibi
Tek fark sen toprağın altında ben üstüneyim
Sen bir kez öldün ben hergün binlerce kez
Hiç bir kağıda sığmaz hiç bir kalem yetmez
İçimde tükenip ölen yanımı anlatmaya
İşte bu acıyla pervazsız bir öfkeye kapılıp
Vazgeçiyorum sensiz nefes alan yanımdan
Şafaklar dağlara sarılıp öptüğünde
Son kanat çırpınışları olacak sol yanımın
Hadi hazırlan şimdi sevgilim
İlk gün heyecanı ile sana geliyorum
Aç kollarını uzat ellerini karşıla beni